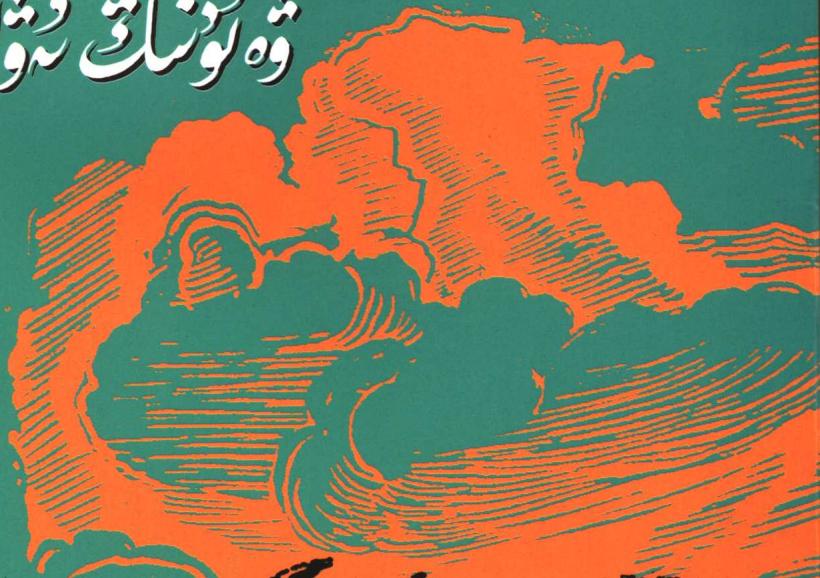

مسکون با تو

و هنرمندی

میلاد نهضتی
بپیجدا

责任编辑：凯赛尔·库尔班
责任校对：胡达拜尔地

图书在版编目(CIP)数据

民坤巴图及其后裔/木依丁编译. —北京：民族出版社，2005.7

ISBN 7-105-07177-X

I. 民... II. 木... III. 维吾尔族—民间故事—作品集—中国—维吾尔语(中国少数民族语言)
IV. I277.3

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2005)第 085411 号

出版发行：民族出版社 <http://www.e56.com.cn>
社址：北京市和平里北街 14 号 邮编：100013
电话：010-64290862（维文室）
印刷：北京迪鑫印刷厂
版次：2005 年 10 月第 1 版 2005 年 10 月北京第 1 次印刷
开本：850 毫米×1168 毫米
印张：8.375
印数：0001-3000 册
定价：12.00 元

مەسئۇل مۇھەممەر : قەبىسەر قۇربان
مەسئۇل كورىپكتور : خۇدابەردى خېلىل
كتاب ئىسمىنى يازۇچى: دەلگۇن قادر

منكۇن باتۇر ۋە ئۇنىڭ ئەۋلادلىرى

توبلاپ رەتلىكۈچى : مويدىن سايت

نەش قىلغۇچى :	مەللەتلەر نەشرىيەتى
ئادرىسى :	بېيجىڭىز شەھىرى خېلىڭىز شەھىرىنىڭ 14 - قورۇق بۈجىت نۇمۇرى : 100013 ، تېلېفون نۇمۇرى : 64290862 - 010
ساتقۇچى :	جايلاردىكى شىخخۇ كىتابخانىلىرى
باسقۇچى :	دىشىن باسما زاۋۇقى
نەشى :	2005 - يىل 10 - ئايدا 1 - قېتىم نەش قىلىندى
بېسىلىش :	2005 - يىل 10 - ئايدا 1 - بىيىجىڭىدا 1 - قېتىم بېسىلىدى
ئۆلچىسى :	1168x850 م.م. 32 كەمىسلەم
باسما تاۋىقى :	8.375
ساتى :	0001 - 3000
باھاسى :	12.00 يۈن

مۇندەر بىجە

1	منكۈن باتۇر
135	منكۈن باتۇرنىڭ ئەۋلادلىرى
135	شاھزادە قۇتبۇل
164	شاھزادە نىزغايى
209	مەلىكە قۇتبىكە
228	كېنىزەم بىلەن بوزكۆرپەش

منكۈن باتۇر

بۇرۇنىڭ بۇرۇنىسىدا، بىزنىڭ تارىم ۋادىسىدا جاھانغا تونۇق، لېكىن كۆڭلى سۇنۇق بىر پادشاھ ئۆتكەنلىكىن. ئۇنىڭ ئىسمى شىرخان ئىكەن. شىرخان پادشاھنىڭ نامىنىڭ تونۇقلۇقى ئۇنىڭ ئادىللىقى ۋە چوڭ بىر يۇرتىنى سورىغانلىقىدىن بولسا، كۆڭلىنىڭ سۇنۇقلۇقى يېشى ئەللىكتىن ئېشىپمۇ تېخىچە بىرەر پەرزەنت يۈزى كۆرمىگەنلىكىدىن ئىكەن. ۋاقتانىۋاق كېلىپ كۆزى يۇمۇلغاندا، تەختكە كىمىنىڭ ۋارىسلىق قىلىشىنى كۆپ ئويلايدىغان بولۇپ قاپتۇ. بالىسىنىڭ يوقلۇقى ئۇنى قاتتىق غەمگە قوبۇپتۇ. شىرخان پادشاھنىڭ كۈندىن-كۈنگە غەمكىنىلىشىپ، خىالغا پېتىپ قېلىشىنىڭ سەۋەبىنى قىياس قىلىپ يەتكەن يېقىنلىرى پادشاھنى يەنە بىر خوتۇن ئېلىشقا دەۋەت قىلىپ بېقىشنى مەسىلەت قىلىشىپتۇ. ئۇلار مەسىلەتنى پىشۇرۇپ، بىر كۈنى ئويلىرىنى پادشاھقا ئېيتىپتۇ. شىرخان پادشاھ يېقىنلىرىنىڭ مەسىلەتىگە كۆنۈپ:

— سەككىز قېتىم ئۆيلەندىم. ئۇ خوتۇنلارنىڭ ھېچقايسىسى تۇغىمىدى. يېشىم ئەللىكتىن ئاشتى. بىرمۇ بالا يۈزى كۆرمىدىم. مەندە ھازىر بىرەر بالا يۈزى كۆرۈشتىن باشقا ئارمان يوق. «بالىلىق ئۆي بازار، بالىسىز ئۆي مازار» دېگەن گەپنىڭ ھەقلقىنى ئەمدى بىلەۋاتىمەن. ماڭا ھازىر ئۆيۈملا ئەمەس، پۇتۇن پادشاھلىقىم، ئوردا-قەسىرىم مازاردەڭ بىلىنىدىغان بولۇپ قالدى. بوبۇتۇ، سىلەرنىڭ مەسىلەتىخالار بويىچە يەنە بىر ئۆيلىنىپ باقاي، خۇدانىڭ رەھىمى كېلىپ، تىلىكىم ئىجابت بولۇپ قالسا

ئەجەب ئەمەس. ئەمما ئەمدى ماڭا خان-پادشاھلارنىڭ قىزلىرىدىن لايق ئىزدىمەڭلار. تارىم سۈپىنى ئىچىپ، تارىم سازلىقلرىدا چوڭ بولغان ئاددىي پۇقرانىڭ قىزىدىن تېپىڭلار، — دەپتۇ.

ۋەزىرلەر: «پادشاھ بولغان كىشى پۇقرا قىزىغا ئۆيلىەنسە قانداق بولار؟» دەپ ئۆيلىغان بولسىمۇ، ئىلاجىسىز ئىكەن. پادشاھقا خوتۇنلۇققا تاپىدىغان قىزنىڭ مەرتىۋىسى تۆۋەن بولسىمۇ ئەقلى-هوشى جايىدا، ئەقلىلىق، چېچەن بولۇشى، ھۆسن-جامالدا شاھ قىزلىرىدىن قېلىشمايدىغان بولۇشى كېرەك، دەپ مەسىلەھەتلەشىپتۇ. ئۇلار شۇ بويىچە يېزا-قىشلاقلارنى ئارىلاپ ئىزدەشكە كىرىشىپتۇ.

پادشاھنىڭ ئوڭ قول ۋەزىرى بىرفاڭچە چاپارەنلىرى بىلەن تارىمىنىڭ تۆۋەن تەرىپىنى ياقلاپ كېتىۋاتسا، بىر داشى^① ئەتراپىدا قوي بېقىپ يۈرگەن بىر قىزنى كۆرۈپتۇ. يېقىن بېرىپ قىزنى كۆزىتىپ باقماقچى بوبتۇ. قىز ۋەزىرگە سالام بېرىپتۇ. قىزنىڭ ئىككى قولىنى كۆكسىگە ئېلىپ، بىر خىل ئىللەق قاراپ، بېشىنى تۆۋەن ئېگىپ تۇرۇشى ۋەزىرگە ئاجايىپ يېقىملەق تۈيۈلۈپتۇ. قىزنىڭ ئۇچىسىدا تورقاپلا^②دا سېپتا توقۇلغان يېلىڭ كېپىنەك چاپان^③ بار ئىكەن. قىز چارۋىچىلار كىيدىغان ئاددىي كىيم ئىچىدە تۇرسىمۇ، قارچىغىنىڭىدەك ئويناب تۇرىدىغان كۆزى، قارقىنىڭ نۇرلۇقلۇقى بۇ قىزنىڭ ئۆتكۈر، چېچەنلىكىدىن بېشارەت بىرسە، قاش، بۇرۇن، ئېخىزلىرى كەنەنلىكىدىن قېلىشمايدىكەن. ئىككى قېشىنىڭ ئوتتۇرسىدىكى تېرىقتەك مېڭى ۋەزىرگە بۇ قىزدا قانداقتۇر بىرەر خاسىيەت باردەك تۈيۈلۈپتۇ. ۋەزىر قىزنىڭ ئاتا-ئانسىنى سورىغانىكەن، قىز: — دادام ئالدىنىقى يىلى ئۆلۈپ كەتكەن. ئانام بۇ يىل يازدا

داشى — تۈز-شورلۇق كىچىك زېكىش كۆلچىك.

① تورقاپلا — كەندىر تالاسىنىڭ ئەڭ سۈپەتلىك سېپتىسى.
② كېپىنەك جاپان — ئاساسىن يۈڭىدا قۇزۇپ ياسلىدىغان كەڭ قولتۇقلۇق تىكشىز

چاپان. ئاساسىن چارۋىچىلار كېيدۇ.

کۆز يۇمدى. ھازىر چوڭ ئانام بىلەن تۇرۇۋاتىمەن. باشقىلارنىڭ قويىنى بېقىپ جېنىمىزنى جان ئېتىپ كېتىۋاتىمۇز، — دەپتۇ. قىزنىڭ ئىسمى گۈلئاي ئىكەن.

ۋەزىر بۇ قىزنى پادشاھقا خوب كۆرۈپ، چاپارمەنلىرىنى ئېلىپ ئوردىغا قايتىپتۇ. پادشاھقا قىزنىڭ تەرىپىنى بىرمۇبىر سۆزلەپ بېرىپتۇ. پادشاھمۇ، باشقا ۋەزىرلەرمۇ ئۇ قىزنى كۆرمى تۇرۇپلا ماقول كۆرۈشۈپتۇ. قىزنى ئېلىپ كېلىش ئۈچۈن ئوڭ قول ۋەزىرلىقىدا بىر توپ ئادەمنى ماڭدۇرۇپتۇ. ئۇلارغا بايىقى داشى بويىغا كەلسە قىز ھېچ ئىش بولمىغاندەك، ئۇلارغا نەزەر كۆزىنىمۇ سېلىپ قويىماي قويىنى بېقىپ تۇرۇپتۇ. ۋەزىر قىزنىڭ يېنىغا كېلىشتىكى مەقسىتىنى ئېيتىپتىكەن، قىز: — بۇ توغرۇلۇق ئەمدىلا گەپ بولۇنۇۋاتىدۇ. ئۇنىڭ ئۇستىگە مەن ماقوللۇق بىلدۈرمەي تۇرۇپ سىلەر مېنى ئالغىلى كەلدىڭلارمۇ؟ مەن ئادىي قويىچى قىز بولساممۇ، يۇرت قائىدىسىنى بۇز المايىمەن. مېنى ئالدىغان ئادەم ئۆزى كەلسۇن، ئۇ پادشاھ بولسىمۇ كۆرەي، ئاندىن جاۋابىمۇنى بېرىي، — دەپتۇ.

قىزنىڭ گېپى يوللۇق بولغاچقا، ۋەزىر زۇۋان سۈرەلمەي قاپتۇ. بىلكى قىزنىڭ قائىدە-يوسۇنلۇق، ئەقىللەقلەقىغا قايدىل بولۇپ، ئادەملەرىنى قىزنىڭ يېنىدا قويۇپ، ئۆزى ئەھۋالنى پادشاھقا ئېيتقىلى قايتىپتۇ.

پادشاھ ئوڭ قول ۋەزىردىن قىزنىڭ ئېيتقانلىرىنى ئاخلاپ، ئۇ قىزنىڭ يۇرت يوسۇندىن چىقمايدىغان قائىدىلىكلىكىدىن سوّيۇنۇپ، شاھانه تختىدىن چۈشۈپ ۋەزىر ۋە نۆكەرلىرى بىلەن قىز بار يەرگە ئاتلىنىپتۇ.

ئەمدى گۈلئايغا كەلسەك، ۋەزىر ئادەملەرىنى ئۇنىڭ يېنىدا قويۇپ، ئۆزى پادشاھنىڭ ئالدىغا كەتكەندىن كېيىن، گۈلئاي قويىلىرىنى ھەيدەپ مېڭىپتۇ. چاپارمەنلەر ئۇنىڭدىن نەگە بارىدىغانلىقىنى سوراپتىكەن، گۈلئاي:

— قويilarنىڭ كۈچەكە^① كىرىدىغان ۋاقتى بولۇپ قالدى، —
دەپ قويۇپ، قويلىرىنى ھېيدەپ مېڭىۋېرپىتۇ.
— ھازىرلا پادشاھنىڭ ئۆزى كېلىدۇ، تۇرۇپ تۇرۇڭ، —
دەپتۇ چاپارمەنلەر.

گۈلئاي چاپارمەنلەرگە پىسەنتىمۇ قىلماستىن قامچىسىنى سوقۇپ قويلىرىنى ھېيدەپتۇ. چاپارمەنلەر قىزغا قاتتىق گەپ قىلایلى دېسە ئەسلى، چۈنكى، ناۋادا پادشاھ بۇ قىز بىلەن توپ قىلىپ قالسا، كېيىنلىكىدىن ئەندىشە قىپتۇ. گەپ قىلمايلى دېسە ئەسلى، ۋەزىر قاتتىق تاپىلاپ كەتكەن. ئۇلار ئىلاجىسىز قوينىڭ ئالدىنى توسوپتۇ. قىز قامچىسىنى سوقۇپ، بىر ئىسقىرتىپتىكەن، قويilar چاپارمەنلەرنىڭ ئارلىقىدىن چاپقىپ چىقىپ قېچىپتۇ. چاپارمەنلەر يەنە قوينىڭ ئالدىغا ئۆتۈپ توسوپ توختىتىشىغا، قىز قامچىسىنى سوقۇپ، بىر ئىسقىرتىسلا، قويilar چاپارمەنلەرگە بوي بىرمەي قېچىپ، خېلى ئۆزاق بىر يەرگە بېرىپ توپلىشىپ تۇرىدىكەن، ئۇنىڭخەچە گۈلئاييمۇ يېتىپ كېلىدىكەن. بۇنداق ئىش بىرنەنچە قېتىم تەكرارىلىنىپتۇ. چاپارمەنلەر ھەرقانچە قىلىپمۇ قويilarنى توسوپىمالماپتۇ. شۇنداق قىلىپ ئۇلار ئاخىر بىر ساتىمىنىڭ ئالدىغا كېلىپ قاپتۇ. گۈلئاي قويilarنى ساتىمغا سولاب قويۇپ ئۆزى ساتىمغا كېرىپ كېتىپتۇ. چاپارمەنلەر نېمە قىلارنىنى بىلدەمەي بىر-بىرىگە قارشىشىپ تۇرۇپلا قېلىشىپتۇ.

ئەمدى پادشاھ بىلەن ۋەزىرگە كېلەيلى: ئۇلار ھېلىقى داشى بويىغا كەلسە قىزمۇ، قويilarمۇ، چاپارمەنلەرمۇ يوق تۇرغۇدەك. پادشاھ ئادەملەر قېنى؟ دېگەندەك مەنندە ۋەزىرگە قاراپتۇ. ۋەزىر ئەقىللەق، دانا ئىكەن. ئۇ يەردىكى قوي ۋە ئادەم ئىزلىرىغا قاراپ، قويilarنىڭ ھېيدەپ مېڭىلغانلىقىنى، چاپارمەنلەرنىڭ توسوپمۇ توختىتىپ قالالىمىغانلىقىنى جەزمەشتۈرۈپ، ئەھۋالنى پادشاھقا

^① كۈجىك — يازلىق قوي قوتىنى.

مەلۇم قىپتۇ. پادشاھنىڭ ئاچىقى كەلگەندەك بۇپتۇيۇ، كۆڭلىدە يەنە بىر ئىشلارنى ئويلاپ قاپتۇ. ئۇلار قويilarنىڭ ئىزى ۋە ماياقلىرىغا قاراپ مېڭىپ، گۈلئاي كىرسىپ كەتكەن ساتمىنىڭ ئالدىغا كەپتۇ. چاپارمەنلەر ۋەزىر كەتكەندىن كېيىن بولۇپ ئۆتكەن ئەھۋاللارنى پادشاھقا بىرمۇبىر ئېيتىپتۇ. پادشاھ ئوڭ قول ۋەزىرىنىڭ دانىشىمەنلىكىگە يەنە بىر قېتىم قايدىل بولغاندىن باشقا، ئۇنىڭ تاپقان بۇ لايىقىدا چوقۇم بىر خاسىيەتنىڭ بارلىقىنى كۆز ئالدىغا كەلتۈرۈپتۇ. شۇنداق بولسىمۇ يەنە ئۆزىنىڭ خان-شاھلىق سەلتەنتىنى ئويلاپ، قىزنى سىرتقا چاقىرىشنى بۇيرۇپتۇ. بىر چاپارمەن قىزنى چاقىرىش ئۈچۈن ساتمىغا قاراپ مېڭىشىغا، ساتمىدىن چېچى قاردەك ئاققىرىپ كەتكەن بىر قېرى ئايال چىقىپ پادشاھقا، ۋەزىرگە ھەم چاپارمەنلەرگە سالام بېرىپ، ئۇلارنى ساتمىغا كىرىشكە تەكلىپ قىپتۇ.

پادشاھ بىلەن ۋەزىر چاپارمەنلەرنى سىرتتا قالدۇرۇپ قويۇپ ئۆزلىرى ساتمىغا كىرمەكچى بۇپتىكەن، ھېلىقى ئايال: — ھەرقايسىڭلارنىڭ كەلگەندەن بىلەمەيمەن، مەن ھەممىڭلارنى ئۆيۈمگە تەكلىپ قىلدىم. ئۆيىمىز ئالدىغا كەلگەن ھەرقانداق ئادەم مېھمان. بۇ — يۇرت يوسۇنى، قېنى، ھەممىڭلار ئۆيگە كىرىخlar، — دەپتۇ.

پادشاھ بىلەن ۋەزىر بىر ئادىي ئايال ئالدىدا سەلتەنتىنىڭ سۇغانلىقىغا تەن بېرىپ، بىر-بىرىنگە قارشىپ قويۇپ ساتمىغا كىرىپتۇ. پادشاھ ۋە باشقىلارمۇ ساتمىغا كىرىپلا ھەيران قاپتۇ. چۈنكى، ساتما سىرتدىن قارىماققا ناھايىتى كىچىك بولۇپ، «ھەممىمىز قانداق سىغارمىز» دەپ ئويلاشقاڭكەن. ساتمىغا كىرگۈدەك بولسا، ئۇنىڭ ئىچى سارايدەك يوغان. ھېلىقى ئايال مېھمانلارنى ئولتۇرۇشقا تەكلىپ قىپتۇ. پادشاھ، ۋەزىر، چاپارمەنلەر ئۆزلىرىنى بىلىپ بىرىنىڭ يېنىدىن بىرى ئورۇن ئېلىشىپ ئولتۇرۇپتۇ.

— قىزىم، مېھمانلارغا ئۇسسوْلۇق ئەكمەل، — دەپتۇ ئايال.
قىز ياغاچ تاۋاقتا مېھمانلارغا نۆۋەت بىلەن بىر قاچىدىن
قېتىق ئەكپەلىپ بېرىپتۇ.

چاپارمەنلەر يېزا-قىشلاقلارغا چىققاندا قېتىق ئىچىپ كۆرگەن
بولسىمۇ، پادشاھ بىلەن ۋەزىر ئۆمرىنىڭ شۇ يېشىغىچە قېتىق
ئىچىش تۈگۈل ئۇنى كۆرۈپمۇ باقىمىغانىكەن. شۇڭا ئۇلار قولىدىكى
قويۇق، سوتىدەك ئاق نەرسىگە قاراپ ھەيران بولغىنىچە تۇرۇپ
قاپتۇ. چاپارمەنلەرنىڭ ھەرقانچە ئىچكۈسى بولسىمۇ، پادشاھقا
قاراپ ئىچىشكە جۈرئەت قىلاماپتۇ.

ھېلىقى ئايال قېتىقنىڭ نېمىدىن، قانداق ياسىلىدىغانلىقىنى،
تەمىننىڭ قانداق بولىدىغانلىقىنى، ئۇنىڭ ئاجايىپ ياخشى
ئۇسسوْلۇق ئىكەنلىكىنى دەپ بەرگەندىن كېيىن، ئۇلار قېتىقنى
ئىچىشىپتۇ. پادشاھ سەگىپ، چاڭقىقى بېسىلغاندەك، قېتىقنىڭ
ئاچقىق-چۈچۈك تەمىدىن ۋۇجۇدى لەرزىگە كەلگەندەك بوبىتۇ.

— قېتىقنى ئۆزلىرى ياساملا؟ — دەپ سوراپتۇ پادشاھ.

— قىزىم گۈلئاي ياسىغان. بىزدەك جائىگال، قىشلاق
ئادەملەرنىڭ ھەممىسى قېتىق ياساشنى بىلدۈ، — دەپ جاۋاب
بېرىپتۇ ئايال.

قىزنىڭ دانىشىمەنلەر دەك چېچەن، ئەقىللەنلىقلىقى،
ھۆر-پەرىلەر دەك گۈزەللىكىگە قولىنىڭ چۈئەرلىكى قوشۇلۇپ
پادشاھنىڭ زوق-ئىشتىياقىنى چېكىگە يەتكۈزۈپتۇ. پادشاھ
ئۆزىنىڭ كېلىشتىكى مۇددىئا-مەقسىتىنى ئايالغا ئېيتىپتۇ.
— بىلەمن، ئۆزلىرى پادشاھ، بۇ كىشى ئولۇق قول
ۋەزىرلىرى. سىلەرنىڭ كېلىدىغانلىقىڭلارنى قىزىم ئەتىگەندىلا
ئېيتقان، — دەپتۇ ئايال.

— بىز قىزنى بايلا كۆرگەن تۇرساق، قانداقسىگە ئۇ بۇ
ئىشنى ئەتىگەندىلا بىلگەن بولىدۇ؟ — دەپ سوراپتۇ ۋەزىر
ھەيرانلىقىنى باسالماي.

— تائىغا يېقىن بىر چۈش كۆرۈم. چۈشۈمde ساتىمىمىزنىڭ ئۇستىگە ئۇقالىق بىر بۇركۇت ئۇۋا ياساۋاتقۇدەك. بىر لاقىن ئۇنىڭخا ئۇۋا ياساشقا كېرىھكلىك پەي، پاخالدەك نەرسىلەرنى ئەكىلىپ بېرىۋاتقۇدەك. لاچىنىڭ ئەتراپىدا قارچىغىخا ئوخشاب كېتىدىغان بىرنهچە قوش ئۇچۇپ يۈرگۈدەك. ئۇقا — تاجىنىڭ بەلگىسى، بۇركۇت — قۇشلارنىڭ قوشى، ئۇۋا — ئۇي، ماكانىنىڭ ئالامىتىدۇر. مۇشۇ ئالامەتلەرگە قاراپ چۈشۈمنىڭ تەبرىنى چوڭ ئانامغا ئېيتقانىدىم، — دەپتۇ قىز.

— ئۇنداق بولسا نېمىشقا پادشاھنى چاپارمەنلەر بىلەن تەڭ ئورۇنغا قويۇپ، ئۆيگە بىللە تەكلىپ قىلىسىلەر؟ — دەپ سوراپتۇ ۋەزىر.

— كۆئىتوغۇل بولغۇچى پادشاھ بولسىمۇ، بىزنىڭ سىنىقىمىزدىن ئۆتۈشى كېرەكقۇ. بىز پادشاھىمىزنى ئادىل، دەپ ئاڭلىغان. راست-يالغانلىقىنى بىلىپ باقماقچى بولدۇق. سەلتەنتىنى قايرىپ قويۇپ ئېتىدىن چۈشتى، ئەمما قاپاق تۈرمىدى؛ ئاددىيەن دېمەي شاخ-شۇمبىدا ياسالغان ساتىمىمىزغا قەدەم تەشرىپ قىلدى، بەلكى ئۇنى قەسىر-تۇردىسىدەك ھېس قىلدى؛ چاپارمەنلىرى بىلەن بىرگە ئولتۇردى، يەنلا قاپاق تۈرمىدى؛ ئاددىي قويچىنىڭ ئاچچىق قېتىقىنى ئىچتى، ئەمما ئۇنى ئاپچىقىكەن، دېمىدى. ئادالىتىنى، يۈرت يوسۇنىدىن چىقمايدىغانلىقىنى، يۈرت ئوغلى، يۈرت سۆيەرلىكىنى ئايىان قىلدى، سىنىقىمىزدىن ئۆتتى. مەن نەۋەرەمنى پادشاھقا تۇتتۇم، — دەپ ھېلىقى ئايال قىزنى قولىدىن تۇتۇپ يېتىلىپ پادشاھنىڭ ئالدىغا ئەكىلىپتۇ.

شۇ چاغدا ساتىما ئىچىنى بىرپەس تۇمان قاپلىغاندەك بولۇپ، يەنە سوزۇلۇپتۇ. قارغۇدەك بولسا قېرى ئايال ساتىمدا يوق تۇرغۇدەك. ئارىلىقنا سىرتقا چىقىپ كەتكۈدەك ۋاقتىمۇ ئۆتەمەپتۇ. ئاياغ تىۋىشىمۇ ئاڭلانماپتۇ. ئايالنىڭ يوقلىپ كەتكەنلىكىگە

هەيران بولۇپ، پادشاھ بىلەن ۋەزىر تەڭلا قاراپتۇ. گۈلئاي پادشاھقا:

— مومام دائىم: «سېنى ئەلىنىڭ ئوغلى بولالىغۇدەك بىر ئەرنىڭ قولىغا تۇتقۇزۇپ، بەختكە ئېرىشىكىنىڭنى كۆرگىنىمەد ئۆمرۇ مىدىن قانائەت تاپىمەن» دەيتى. مومام شۇ سۆزى بويىچە مېنى ئۆزلىرىدەك ئەل ئوغلى، ئادىل پادشاھنىڭ قولىغا تۇتقۇزۇپ، بۇ دۇنيادىن غايىب بولغان ئوخشайдۇ، — دەپتۇ.

پادشاھ، ۋەزىر ۋە چاپارمەنلەر بۇ ئاجايىپ غايىباتقا هەيران ئۆھەس بولۇپ ساتمىدىن چىقىپ كۆرگۈدەك بولسا، كۈچەكمۇ يوق، قويilarمۇ يوق. ئۇلار بۇ ئەھۋالغا تېخىمۇ هەيران قاپتۇ. پادشاھ بۇنىڭ سەۋەبىنى قىزدىن سورىماقچى بولۇپ ئارقىسىغا قارسا، ساتمىنىڭ ئورنىدا قۇم دۆۋىسى، ئۇنىڭ ئۆستىدە بىر توپ يۈلغۇن تۇرغۇدەك. پادشاھ: «بىز جىن-ئالۋاستىلار ماكانىغا كېلىپ قالغان ئوخشایمىز» دەپ ئويلاپ سەل قورقۇپتۇ، گۈلئايغا شۇبەلىك قاراپتۇ.

— پادشاھم، قورقىنىسلا، مومام مېنى سىلىڭە تۇتقۇزغاندىن كېيىن، كۆڭلى خاتىرجەم بولۇپ ئۇ ئالىمگە كەتتى. بايىقى ساتمىنىڭ، قويilarنىڭ ئەمدى ماڭا كېرىكى بولىمغاچقا، ئۇلارنى يوق قىلىۋەتتى. مومام بىر ئۆمۈر ئىستىقامەت بىلەن پاك-دىيانەتلىك ئۆتكەن پەرشىتە سۈپەت ئايال ئىدى. خۇدايمىم ئۇنى ئەكپەتىپ پەرشىتلەرگە قوشۇۋەتكەندۇر، ئەمدى ئۇ بۇنىڭدىن كېيىن بېشىمىزغا سايىۋەن بولىدۇ، سىلىنىڭ ئۆمۈرلىرىنىڭ ئاخىرىدىكى چوڭ ئاززۇلىرىغا يەتكۈزىدۇ، — دەپتۇ قىز.

«كۆڭلۈمدىكىنى بىلىپ بولغىنىغا قارىغاندا، بۇ قىز ئادەمزااتى ئەمەس، پەرشىتە زاتىدىن ئىكەن. خۇدايمىم تىلەك، ئىلتىجايىمىزنى قوبۇل تېپىپ، مېنى ئاززۇيۇمغا يەتكۈزۈپ غەمدىن خالاس قىلىش ئۈچۈن يەتكۈزۈلگەن ئوخشайдۇ» دەپ ئويلاپ، شىرخان پادشاھنىڭ كۆڭلى جايىغا چۈشۈپتۇ. قايتىماقچى بولۇپ،

ئۆزلىرىنىڭ كېلىۋاتقىنى خەۋەر قىلىش ئۈچۈن ئوردىغا ئالدىن
چاپارمن مائىدۇرۇپتۇ.

خۇش خەۋەرنى ئاڭلىغان ئوردا خادىملىرى بىلەن يۇرت خەلقى
پادشاھنىڭ ئالدىغا چىقىپتۇ.

پادشاھ خۇشاللىقىدا يۇرتقا قىرقىق بىر كېچە-كۈندۈز توى
داستىخىنى بىيىپ، خەزىنىدىكى مال-دۇنيالارنى ئامۇخاسقا تۆكمە
قىلىۋەتمەكچى بولغانىكەن. گۈلئاي:

— پادشاھىم قىرقىق بىر كېچە-كۈندۈز توى ئۆتكۈزۈشنىڭ
هاجىتى يوق. بولمسا يەپ-ئىچىش بىلەن بولۇپ كېتىپ يۇرت
خەلقىنى غەپلت باسىدۇ. خەزىنىنى قۇرۇقداپ قويۇشقا
بولمايدۇ. ئەگەر مەسلىھەتىمىنى ئاڭلىسىلا، يۇرت خەلقى
زىممىسىدىكى ئالۋان-سېلىقنى يەڭىللەتسىلە، ئاجىزلارنىڭ
بېشىنى سىلىسلا، پاناھىز لارغا پاناھلىق بولسىلا، ماكانىسىز لارنى
ماكانلاشتۇرسلا، يۇرتنى تېخىمۇ ئادىل سورىسىلا، خەلقە
بۇنىڭدىن چوڭ توى داستىخىنى بولماس، — دەپتۇ.

شرخان پادشاھ بالا يۈزى كۆرۈش تىلىكىنىڭ ئىجابەت
بولۇشغا كۆزى يېتىپتۇ، خۇشاللىققا چۆمۈپتۇ. گۈلئاينىڭ
مەسلىھەتى بويىچە ئىلگىرىكى سەكىز خوتۇنىنىڭ ھەربىرى ئۈچۈن
بىر كۈندىن، گۈلئاي ئۈچۈن بىر كۈن بولۇپ يۇرتقا توققۇز
كېچە-كۈندۈز توى داستىخىنى سېلىپتۇ.

كۈن ھەپتىنى قوغلاب، ھەپتە ئايىنى قوغلاب، ئارىدىن توققۇز
ئاي، توققۇز كۈن، توققۇز سائەت ئۆتكەن بىر خاسىيەتلەك كۈنىنىڭ
سەھرىدە گۈلئاي شرخان پادشاھقا پاقلاندەك سېمىز، قاۋۇل بىر
ئۇغۇل تۈغۈپ بېرىپتۇ، پۇتون ئوردىنى شادلىق باھارى قاپلاپتۇ.

شرخان پادشاھ بالىسىغا نېمىدەپ ئات قويۇشنى
ۋەزىرلەرنىڭ مەسلىھەت بېرىشىگە سالغانىكەن. ئوڭ قول ۋەزىرى:
— پادشاھىم، ئۆزلىرىنىڭ گۈلئاي بىلەن تېپىشىشلىرىدىن
تارتىپ توينىڭ ئالدى-كەينىدىكى ئىشلار ئاجايىپ سەرلىق بولدى.

گۈلئاي ئۆزلىرى ئېيتقاندەك پېرىشتە زاتىدەك قىلىدۇ. بالىغا ئىسىم قويۇشتا ئۇنىڭ ئوپلىغىنى باردور، گۈلئايىدىنمۇ سوراپ باقساق، — دېگەن مەسىلەھەتنى بېرىپتۇ. باشقا ۋەزىرلەرمۇ بۇ مەسىلەھەتنى توغرا تېمىپتۇ.

شرخان بۇ ئىشتا ئۆزنىڭ كالته پەملىك قىلغىنلىدىن ئۆزبەچە خىجىل بوبۇ. گۈلئايىنىڭ قېشىغا كىرىپ بالىغا نېمە ئىسىم قويۇشنى سوراپتۇ. گۈلئاي:

— مومامنىڭ ئېيتىشىچە، بۇرۇن بىزنىڭ ناھايىتى باتۇر، ئەل سۆيەر ئىجادادىمىز پادشاھ بولۇپ ئۆتكەنسىكەن. ئۇنىڭ ئىسىم «مرزان» ئىكەن. ئوغلىمىزغا شۇ بۇ ئۆمىزنىڭ ئىسىمىنى قويىساق قانداق بولىدىكىن، ماقول تاپارلىمكىن؟ — دەپتۇ.

گۈلئايىنىڭ ئۆزنىڭ باتۇر ئىجادادىنى ياد ئېتىشى، ئۇ ئىجادادىنىڭمۇ پادشاھ بولغانلىقى شرخان پادشاھقا يېقىپتۇ. «بالمىزغا مرزان دەپ ئات قويىساق خاسىيەتلەك ئىش بولغۇدەك» دەپ ئويلاپتۇ. يۈرتقا ئات قويۇش چاي داستىخىنى سېلىپ بېرىپتۇ. شۇنداق قىلىپ بالىنىڭ ئىسىم «مرزان» بوبۇ. يۇرت خلقى مىرزانغا خۇدادىن بۇۋىسىدەك باتۇرلۇق، دادسىدەك مەردىك، ئادىللەق تىلەپتۇ.

مرزان تۇغۇلۇپ دەل قىرقى كۈن بولغان كۈنى سەھىرەدە گۈلئاي ئاغرىماي، ھېچبىر ۋاي-ۋايلىماي، جىم-جىملا جان ئۆزۈپتۇ. ئۇنىڭ ئوردىغا كېلىشى قانداق ئاجايىپ سىرلىق بولغان بولسا، ئۆلۈپ كېتىشىمۇ شۇنداق سىرلىق بوبۇ. ھېچبىر گەپ قالدۇرمابىتۇ. شرخان پادشاھ ئارماندا قاپتۇ. ئوردا بېغىغا چوڭ بىر گۈمبەز ياستىپ، گۈلئايىنى شۇنىڭ ئىچىگە قويۇپتۇ، ھەر كۈنى سەھەر-كەج يوقلاپ تۇرۇپتۇ.

شرخان پادشاھ قىرقى كۈنلۈك بولغان بالىسىنى ئېمىتىش، بېقىشقا مەحسۇس كېنىزەكلىرنى بەلگىلەپتۇ. بالىنىڭ ھالىدىن بات-بات خەۋەر ئېلىپ تۇرۇپتۇ. بالا كۈندىن-كۈنگە كۆزگە

کۆرۈنۈپ چوڭ بولۇشقا باشلاپتۇ. بەش ياشقا كىرگەندە مەحسۇس ئۇستاز بەلگىلەپ تەربىيەلەپتۇ. مىرزاڭ ئەقىللەق بالا بولۇپ، يەتتە ياشقا كىرگۈچىلا خېلى نەرسىنى بىلىۋاتپتۇ. يەتتە ياشقا كىرگەندىن كېيىن، ئەقلى باشقىچە ئېچىلىپتۇ. يىلىنىڭ كەينىدىن يىل ئۆتۈپ، مىرزاڭ ئۇن ئۆچ ياشقا كىرىپتۇ. شۇ چاغقىچە شەرخان پادشاھ ئوغلىدىن نېرى بولماي، بىرەر قېتىمەمۇ ئۆز-شىكارغا چىقىپ باقماپتۇ. مىرزاڭ ئۇن ئۆچ ياشقا كىرگەن يىلى پادشاھنىڭ كۆڭلى شىكارغا چىقىپ كېلىشنى خالاپ قاپتۇ. مىرزاڭنى ئوردىنىڭ باش مۇلازىمەتچىسىگە تاپشۇرۇپ قويۇپ، ۋەزىر ۋە نۆكەرلىرى بىلەن يەتتە كۈنلۈك شىكارغا چىقىپ كېتىپتۇ.

مىرزاڭنى پادشاھ جېنىدىن ئەزىز كۆرۈپ ئەتتىۋارلاپ، دېكىنىنى قىلىپ بېرىپ ئەركىن چوڭ قىلغانىكەن، پادشاھ شىكارغا كەتكەندىن كېيىن، ئۇ تەختخانىدا كۆڭلى تارتاقانى قىلىپ ئوييناپتۇ. كۆزى دادسىنىڭ شاھلىق تونىغا چۈشۈپتۇ، تونىنى كېيىپ ئوييناپتۇ، ئۇزۇن تونىنىڭ يېرىمى يەردە سۆرلىك قاپتۇ. مۇلازىملار مىرزاڭغا گەپ قىلالماي قاپتۇ. مىرزاڭ دادسىنىڭ شاهانە چاپىنىغا ھەيران قېلىپ، ئاللىۇن جىيدىك، نەقىشلىرىگە قاراۋىتىپ، تونىنىڭ يانچۇقىغا قولىنى ساپتۇ. قولىغا بىرنەرسە ئۇرۇنۇپتۇ، ئۇنى يانچۇقىدىن چىقىرىپ قارىغۇدەك بولسا، دەپتەرەدەك بىرنەرسە ئىكەن. مىرزاڭ ئېچىپ قارسا، ئۇنىڭدا كۈن دېسە كۆزى بار، كۈن ئەمەس، ئاي دېسە ئاعزى بار، ئاي ئەمەس، ئاجايىپ بىر ساھىبجامالنىڭ رەسمى تۇرغان. مىرزاڭ رەسمىگە بىر قاراپلا ئاشق بىقارار بولۇپ هوشىدىن كېتىپ يېقىلىپتۇ. ئۇنىڭ بۇ ھالىنى كۆرگەن مۇلازىملار يۈگۈرۈشۈپ كېلىپتۇ. بەزلىرى مىرزاڭنىڭ بېشىنى يۆلەپتۇ، بەزلىرى هوشلاندۇرۇش دورسى ئەكېلىپ يۈزىگە چېچىپتۇ. مىرزاڭ بىر ھازادىن كېيىن هوشىخا كەپتۇ. باش مۇلازىم ئۇنىڭدىن نېمە ۋەقە سادر

بولغانلىقىنى، مۇلازىملىاردىن بىرەرسىدىن ئازار يەتكەن-يەتمىگەنلىكىنى سوراپتۇ. مىرزاننىڭ گەپ قىلغۇدەك حالى بولمىخاچقا، زۇزان سۈرمەپتۇ. مۇلازىملىار مىرزاننى ھۇجرسىغا ئەكىرىپ ياتقۇزۇپ قويۇپ، شىپالقى ھەر خىل گۈل-گىياھلارنىڭ شىرنە-قىياملىرىنى ئىچۈرۈپتۇ. ئەمما مىرزاننىڭ چىرايى بارغانسېرى سارغىيىپ كېتىۋا-اتقۇدەك. پادشاھنىڭ شىكاردىن قايتىشىنى ساقلىسا يەنە تۆت كۈن بار ئىكەن. مىرزان بارغانسېرى ئېغىر تىنگۇدەك. گەپ-سوزدىن قالغاندەك ھېچكىمگە گەپ قىلمىغۇدەك. مۇلازىملىار قورقۇشۇپتۇ، پادشاھقا ئادەم ماڭدۇرۇپتۇ.

ئوغلىنىڭ ئاغرىپ يېتىپ قالغانلىق خەۋىرىنى ئاڭلىخان شىرخان پادشاھ ھوشىدىن كەتكىلى تاس قاپتۇ، شۇ ھامان شىكاردىن قايتىپتۇ، ئوردىغا كېلىپلا ئوغلىنىڭ يېنىغا كىرىپتۇ، ھالىنى سوراپتۇ. مىرزان ئۇلۇغ-كىچىك تىنپىتۇ، گەپ قىلماپتۇ.
پادشاھ تېۋىپ-ئۆلىمالارنى چاقىرىتىپ ئەكىلىپ كۆرسىتىپتۇ.
— بالدا قورقۇدەك كېسىل يوق، پەقدەت يۈركىدە كۆيۈك

دەرى باردەك قىلىدۇ، — دېيىشىپتۇ تېۋىپلار.
شىرخان پادشاھ دەسلەپ تېۋىپلارنىڭ سۆزىنىڭ مەنسىگە يېتەلمەي تۇرۇپ قاپتۇ، ئويلاپ كۆڭلى بىرەرسىنى تۈيغاندەك بوبىتۇ-دە، تېۋىپلارنى چىقىرىتېتىپ، ھۇجرىدا ئىككىسلا قالغاندىن كېيىن، قانداق ۋەقە سادىر بولغانلىقىنى ئوغلىدىن سوراپتۇ. مىرزان دەسلەپ گەپ قىلغىلى ئۇنىماپتۇ. پادشاھ قايتا-قايتا سوراپ تۇرۇۋالغاندىن كېيىن، زۇزانغا كېلىپ:
— دادا، ئېيتىماي دېگەندىم، سوراپ تۇرۇۋالدىڭىز، ئېيتىمسام ئۆزۈمگىمۇ ئاراملىق يوقكەن. بىرەنچىدىن، كۇناھىمىدىن، بىر قوشۇق قېنىمىدىن كەچىڭىز؛ ئىككىنچىدىن، مېنىڭ تىلىكىمنى ئىجابەت قىلىپ بېرىشكە ۋەدە بەرسىڭىز ئاندىن ئېيتىمەن، — دەپتۇ مىرزان.

— هەرقانداق گۇناھىڭ بولسا كەچتىم، هەرقانداق تىلىكىڭ بولسا بەجا كەلتۈرىمەن. قېنى، نېمە ئىش، دەرھال دە، — دەپتۇ پادشاھ.

— ھەي دادا، شاھلىق تونىڭىزنىڭ يانچۇقىدا بىر ساھىبجمالى قىزنىڭ رەسمى بار ئىكەن، ئۇ كىمنىڭ قىزى، ھازىر نەدە؟ — دەپ دادىسىدىن سوراپتۇ مىرزان.

شىرخان پادشاھ ئوغلىنىڭ گېپىنى ئاڭلۇغاندىن كېيىن، مىرزاننىڭ كېسلىكىنى نېمىلىكىنى بىلىپتۇ. پادشاھ ئوغلىغا: — ئوغلۇم، ئۇ قىزنىڭ گېپىنى قىلدىڭ، ئەمدى بۇ گەپنى ئىككىنچى ئاغزىڭىغا ئالغۇچى بولما، بۇ ئىشقا مەن ئامال قىلالمايمەن، — دەپتۇ.

— نېمىشقا؟ ئۇ قىز زادى كىم؟ — دەپ يەن سوراپتۇ مىرزان.

— ئوغلۇم، ئۇ قىزنىڭ دادىسى مېنىڭدەك قىرقى يەتتە پادشاھنى سورايدىغان شاھىنشاھ. سەن بويۇڭ يەتمىيدىغان شاھقا قول سوزۇۋېتىپسەن. ئۇ قىزنى خىياللىڭدىن چىقىرىۋەت، — دەپ، پادشاھ ئوغلىغا سەل قاتىقى گەپ قىپتۇ.

دادىسىنىڭ گېپىدىن كۆڭلى ئازار يېگەن مىرزان: — دادا، سىز مەندىن بىر ئىشنى يوشۇرۇۋاتامسىز، ئۇ قىزنى مەندىن قاچۇرۇۋاتامسىز؟ — دەپتۇـدە، ئورنىدىن تۇرۇپلا سىرتقا قاراپ مېڭىپتۇ، دادىسىنىڭ: «ئوغلۇم، نەگە بارىسىن؟» دەپ سورىغان سوئالىغا: «باغنى ئايلانغۇم كېلىۋاتىدۇ» دەپ قويۇپلا هۇجرىسىدىن چىقىپتۇ.

شىرخان پادشاھ ئوغلىنى «راست، باغنى ئايلانغۇسى كەلگەن ئوخشайдۇ» دەپ ئويلاپ ئارقىسىدىن چىقماپتۇ. مىرزان بولسا شۇ چىقىنچە دادىسىنى، شەھىرىنى تەرك ئېتىپ، چۆلـجهزىرىگە قاراپ يول ئاپتۇ. ئۇ شۇ ماڭىنچە ئىككى كۈن يول يۈرۈپ، ئادەمسىز بىر چۆلـباياۋانغا يېتىپ كەپتۇ. ئۇ يۇرتىسىن چىقار